

Uutiskirje II/2015
Bangkokissa 10.7.2015

Bambumajan ihme

Meidät ohjataan paahtavasta auringosta bambumajan suojaan. Maalattian viilleys tarttuu varpasiin. Ilmassa tuoksuu savu. Ja silmät totuttelevat hämärään. Majan keskiössä, hiivalvalkealla porisee vesipannu. Mitään muuta huoneessa ei olekaan. Vuodematot, peitteet ja vaatteet on kasattu pinoihin viereiseen varastoon. Tila jossa olemme muuntautuu makuusalista ruokailu- ja seurustelutilaksi, aina tarpeen mukaan.

Asetumme istumaan nuotion ympärille. Ja niin tekevät kaikki muutkin. Katseemme erottaa tuttuja kasvoja - koulupukujen alta kuoriutuneita aikuisia miehiä. Tuntuu hyvältä nähdä heidät kotioloissaan, omalla maaperällä. Samalla opettaja-oppilas asetelma heilahtaa nurinpäin. Täällä opiskelijat ovat asiantuntijoita. Ja me olemme täysin riippuvaisia heidän avustaan.

Tulikuuma tee polttelee kielellä... Se että Bangkokissa sijaitsevan kirkon seminaarin opiskelijoista viisi tulee juuri täältä, kaikesta kaukana olevasta köyhästä pikkukylästä on ihme. Mutta ihmeitä tapahtuu.

Minne sinä menet...

Phiirachain kasvoilta voi lukea jännityksen ja ilon sekalaiset tunteet. Hän tervehtii meitä leveästi hymyillen ja kiittelee, että olemme päässeet paikalle. Pian vietetään tämän nuoren herran häitä vuoren harjalla sijaitsevassa kirkossa. Olemme Pohjois-Thaimaassa viikon retkellä ja yksi miellyttävä osuus vierailusta on osallistuminen Lahu-kansan seremonian mukaiseen häätjuhlaan Meepuunluangin kylässä.

Phiirachain (Win), elämässä on naimisiinmenon lisäksi tulossa myös toinen suuri juhla - valmistuminen kirkon koulutuskeskuksesta (LST) viiden opiskeluvuoden jälkeen. Lahu-kansaan kuuluva Win on kutsuttu palvelemaan oman kansansa pariin pohjoiseen. Tehtävä ei ole helppo, ei Winille eikä kenellekään valmistuvalle nuorelle. Seurakunnan evankelistalta vaaditaan usein jopa kohtuuttoman paljon. Hengellisen palvelutehtävän lisäksi olisi pystyttävä usein toimimaan kylän lääkärinä, sosiaalityöntekijänä, perheterapeutina, henkien karkottajana ja ekonomina. "Paineet ovat kovat, sillä seurakuntalaiset odottavat, että evankelista tai pappi pystyy vastaamaan kaikkiin kysymyksiin ja selvittämään kaikki ongelmat", Win sanoo. "He haluavat papista vahvan johtajan."

Winin ja muiden opiskelijoiden kanssa keskusteltaessa on käynyt usein ilmi se, että he uskovat vahvasti siihen, ettei kukaan pysty tähän tehtävään yksin - ei ilman Jumalan apua. Me lähetit olemme yrittäneet olla myös sellainen kanava näille nuorille, että he voisivat käsitellä pelkojaan ja kysymyksiään meidän kanssamme. Tämä tehtävä saattaa korostua vielä tulevaisuudessa, kun monet nykyisistä opiskelijoista työskentelevät seurakuntiansa johtajina. Ehkä silloin seurakuntaan vierailulle saapuva tuttu lähetti voitavalla tai toisella olla tukena.

Phiirachain kylästä Thaahoosta tuotiin juhlapaikalle sika pääateriaksi.

Phiirachai & Phimphaa, virallinen häätökuva

Häätövierat saapuvat Meepuunluangin kirkkoon Pohjois-Thaimaassa

Minulle annettu tie

”Tämä on ollut unelmani jo lapsesta asti”, sanoo Teerisara Wuimee, 26v. ja hymyilee valloittavasti yhdessä äitinsä rinnalla. Tänä Teerisara juhlii valmistumisestaan teologian kandidaatiksi Thaimaan luterilaisella seminaarilla Bangkokissa. Äidille matka pääkaupunkiin on elämän ensimmäinen. Tämä pienen pieni nainen on pukeutunut akhaa-kansan perinteiseen juhla-asuun ja säteilee iloa ja suurta ylpeyttä. ”Kotona todistus ripustetaan seinälle, kunniapaikalle”, äiti sanoo.

Kun lähdetään köyhistä olosuhteista liikkeelle, on opiskelun mahdollistaminen koko perheen yhteinen projekti. Vanhempien tuen lisäksi tarvitaan myös tukea muilta sisaruksilta, joiden velvollisuutena on jäädä kotiseudulle tekemään töitä ja auttamaan vanhempia ja isovanhempia.

Teerisara on pikkutytyöstä lähtien tehnyt määrätietoisesti ja periksiantamattomasti töitä saavuttaakseen unelmansa. Hän aloitti työt neljännellä luokalla, koska vanhemmilla ei ollut varaa maksaa koulumaksuja. ”Kun koulupäivä viideltä päättyi, lähdin työpaikalle iltavuoroon. Näin jatkui aina lukion päättämiseen saakka. Jaksoin, koska opiskelu oli asia, josta en tahtonut luopua.” Teerisara ei ole vähimmässäkään määrin katkera, eikä ajattele menneisyyttään tai köyhyyttään asiana, josta olisi pahoillaan. ”Tämä on ollut minun tieni minulle annetussa elämässä. En ole siitä surullinen.”

”Kun opettaja ala-asteella kysyi, miksi haluan isona, en osannut vastata. Tiesin ainoastaan, että haluan palvella Jumalaa.” Kirkko lähettää Teerisaran kotiseudulle Chiang Raihin työskentelemään australialaisen Asia Focus -lähetysjärjestön projektien yhdyshenkilönä. Lisäksi Teerisara aloittaa työt lähetysjärjestön ylläpitämässä asuntolassa.

Polte opiskeluun on kuitenkin edelleen olemassa ja jatko-opinnot ulkomailla kiinnostavat: ”Se olisi jotain niin suurenmoista”, Teerisara sanoo. Hän katsoo tulevaisuuteen luottavaisesti ja uskoo, että se toiveammattikin vielä selviää: ”Ehkä opettajana täällä seminaarilla tai sitten seurakuntatyössä”.

Entä pappina? Pappeuskysymyksen Teerisara väistää viisaasti, sillä Thaimaan kirkko ei ainakaan toistaiseksi vihi naisia papeiksi. Nuori nainen on kuitenkin vakuuttunut siitä, että ”Jumala ei valikoi ihmisiä työhönsä sukupuolen perusteella”.

Keskeneräisyyden armo

Olemme huomanneet, että lähetystyö vieraassa kulttuurissa on pakottanut hyväksymään oman keskeneräisyyden ja tietämättömyyden. Jokainen tilanne ja kohtaaminen haastaa tarkastelemaan omia käsityksiä ja ajatuskuvioita. Se, että yrittää rakentaa lähetystyötä omien kykyjen varaan ja paaluttaa varmoja tosiasioita ympärille, on vain yritys, joka epäonnistuu ennemmin tai myöhemmin. Jumala kutsuu heikkoudessa ja keskeneräisyydessä - ei varmuudessa ja täydellisyydessä.

Hän on vastannut minulle: "Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima. Siksi iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. Juuri heikkona olen voimakas.

- 2. Korinttilaiskirje luku 12.

Tuestanne ja rukouksistanne kiittäen,

Katariina ja Tero

Katariina työskentelee Bangkokissa, Thaimaassa, Luther Seminary of Thailand -koulutuskeskuksen opettajana. Tero työskentelee pappina seurakuntatyössä ja toimii Lähetysseuran Mekong-alueen tiedottajana.

Katariinan ja Teron yhteystiedot:

Postiosoite: FELM 1188 Sukhumvit 50 Road, Soi Roem Charoen, Phrakanong, Klong-Toey, Bangkok 10260

tero.massa@felm.org, katariina.kiilunen@felm.org

Tue työtämme

IBAN: FI3880001400161130 BIC: DABAFIHH

Viestiksi työntekijän nimi

Työtämme voi seurata

<https://www.facebook.com/mekongilaiset>

<https://twitter.com/MeKongilaiset>

<http://instagram.com/mekongilaiset>

SUOMEN LÄHETYSSEURA